

Lieve mensen,

Bent u wel eens verdwaald?, ik wel, afgelopen zomervakantie liefst 2 keer. Maar ook ben ik vroeger, toen je nog geen navigatiesystemen had, regelmatig de weg kwijt geraakt in het buitenland tijdens auto ritten voor de zaak. Misschien herkent u het toch wel, je rijdt of loopt verkeerd en probeert maar op eigen houtje de juiste weg weer te vinden. Soms kijk je nog eens op de kaart, keer weer eens om of probeer eens een andere afslag en voor je het weet ben je echt de weg kwijt. En iedereen in de auto of die met je mee loopt of fietst vertrouwt op jou, vertrouwt op jouw richtingsgevoel. Ja, en dan kan het wel eens moeilijk zijn om je ego op zij te zetten en toe te geven dat je het echt niet meer weet, veelal is dat het grootste probleem bij verdwalen.

Want je moet op dat moment toegeven dat een ander het misschien wel of beter weet dan je zelf. Maar voordat het zover is zit je met je handen in het haar en vraag je af; waarom nu en waarom je dit overkomt. Maar hetzelfde kan je ook overkomen wanneer je thuis aan het klussen bent met stroom en je komt er niet meer uit. Of erger nog wanneer je een nieuw elektrisch apparaat hebt gekocht en de gebruiksaanwijzing dikker is dan het telefoonboek. Ook op deze momenten lijkt de wanhoop nabij en kan je trots vele malen te groot zijn om hulp roepen in te schakelen, wie kent het niet?

Lieve mensen, bij de pakken neer zitten is op dat moment een voor de hand liggende keuze. Maar deze situaties overkomen ons ook thuis in de relatiesfeer of op het werk. Ook daar kunnen we mateloos in de problemen komen en lijken oplossingen ver weg en ook dan gooien we maar al te gauw het bijtje erbij neer. Zeker dan kan ego, ons ego of een ander zijn of haar ego, ontzettend in de weg staan om een probleem, wat soms niet eens een probleem is, op te lossen.

Wel zie je op tv veel talkshows, vaak met doktoren of andere personen die zichzelf helemaal geweldig vinden, dat het veelal niet moeilijk is om dit soort problemen op te lossen.

Vaak word er in dat soort shows lacherig gedaan en wordt er goedkoop omgegaan met andermans verdriet en zorgen. Het publiek vermaken is belangrijker dan de mens in de marge.

En wanneer het publiek vermaakt wordt groeit gelijktijd het banksaldo van de presentator. Nooit handelt hij of zij voor een betere mens, een betere relatie, beter werk, betere wereld, maar meestal draait het om een betere kijkcijfers een beter bankafschrift.

Vandaag, lieve mensen, deze dag die God geschapen heeft is God aan het woord, wil God ons een handje helpen wanneer we in de problemen raken. We zien Mozes verdwaalt in de woestijn, en erger nog, hij raakt dieper in de problemen wanneer hij op de Amalekieten stuit, jongens, mannen die liever een partijtje wilde knokken dan wilde praten, want ook zij kregen meer bijstand en aanzien en werden er beter van om te knokken en roven dan om te helpen. De amalekieten zijn dus als het ware de echte voorlopers van vele talkshows, het gaat niet zozeer om de oplossing maar om de show.

Mozes gaat niet bij de pakken neerzitten, Mozes denkt in mogelijkheden en weet dat hij met een verdraaid goede oplossing moet komen voor dit probleem. Gelukkig weet Mozes zich gesteund door God zelf, vertrouwt op God zelf en op zichzelf. Hij zoekt de strijd niet op, maar loopt er ook niet voor weg. Mozes weet dat de amalekieten niet langs komen voor de koffie en een gezellige babbel maar weet dat de amalekieten een volk zijn dat uit ontzettend veel ego trippers bestaan. Verder weet Mozes dat hij de weg niet kwijt is in het leven maar

eigenlijk de amalekieten. De amalekieten zijn verdwaald, zijn van God los, bekommeren zich om God noch gebod. De amalekieten zijn sensatiezoekers en willen hun portemonnee makkelijk en snel vullen met andermans verdriet.

Mozes zoekt de weg dus niet in de woestijn en God heeft hij al gevonden, maar nu moeten de handen uit de mouwen, nu moet vertrouwen worden waargemaakt. Mozes moet middelen tussen het volk van Israël en God. Mozes draagt beide op handen en de last is enorm, de last is te zwaar voor één persoon, te zwaar voor Mozes alleen. Mozes kan alleen deze klus niet klaren en moet vertrouwen uit handen geven, moet steun zoeken bij Aäron en Chur. Samen klaren ze de klus, samen vinden ze, steunend op elkaar, de liefde van Jawhe. En nu het volk nog, zien ook zij wat er die dag, de dag die God geschapen had, gebeurt is, vinden zij daadwerkelijk de liefde van de Eeuwige, want daar draaide die hele zoektocht nml. om. Wanneer ik tijdens het voorbereiden van deze overweging even naar beneden ga om een kop koffie te halen is juist het programma de wereld draait door bezig. Ze geven aandacht aan de musical Hair uit de hippietijd, de jaren 70. En Jan Rot, een liedjes schrijver heeft de teksten vertaald in het nederlands, want de musical komt in nederland uit. En die Jan vertelt hoe hij genoten heeft van het vertalen en met name van het nummer "let the sunshine in" in laat de liefde toe, want zegt hij verder, na al die jaren merk ik dat het daarom draait, de liefde toelaten in jezelf.

En we zien in het evangelie precies hetzelfde gebeuren, een rechter die al een paar keer een weduwe bij hem langs had gekregen met een verzoek. De rechter had nog niets gedaan, de rechter verdiende zijn geld gemakkelijk aan andermans problemen en zorgen zonder recht te spreken, want voor visites betaal je. Ook deze rechter was de weg kwijt, was verdwaald in het leven en het enige vaandel wat hij droeg was die van zijn ego. Jezus, lieve mensen, draagt het vaandel van liefde, let the sunshine in, laat de liefde toe horen we Hem voortdurend zingen als Blijde Boodschap.

Het is onze zorg om niet bij de pakken neer te gaan zitten, de handen moeten uit de mouwen. We moeten God dragen op onze armen en wanneer het te moeilijk wordt kunnen we steun zoeken bij elkaar.

Amen.

Peter Appel